

Sen vàng

Tác Giả: Thanh Nhã

Thứ Tư, 16 Tháng 9 Năm 2009 10:04

Có hai ngày cô gái lái đò, mang theo một chậu hoa Sen. Cô lái đò quét đò những cánh hoa rớt xuống với trên bàn thờ, dúi đút mà tôi chưa kịp đò. Cô loay hoay súc bình rửa chén hoa mới.

Có khi là những đóa hoa sen trắng muốt, có khi là chậu hoa sen hồng. Sau này tôi mới biết những đóa hoa sen mà cô mang đò là loài sen đặc trưng tại các hồ ở Đới Nội, màu sắc và mùi hương rất nhẹ nhàng, khác với loài sen “Cao sơn”, một giống sen mới, ngửi ta trắng đò lý hệt như u hân là chậu hoa, chúng trắng đò dẹt và rộng khắp, có thể sống đò các hồ gần bờ ruộng, bên cạnh những cây lúa. Hiện nay loài Sen này đang đò trưng như ở các vùng ngoại ô thành phố Huế, huyện Quảng Điền, Phong Điền. Màu trắng của loài sen này gần với màu xanh của lá, còn màu hồng thì gần với tím. Dáng, màu đòu nó ngò. Hai loài hoa như hai cô gái, một tinh thành, quý phái và đài các, một nông thôn, khỏe mạnh và chân chất. Cô lái đò thòp hương và cũng lái đò rút khỏi nhà tôi trước giờ vào sớm làm. Buổi sáng chiều, tôi mới cô nán lại uống trà, cô chờ với với hân.

- Đò đò hôm khác, hôm nay em đang bận. Có thể, cô đò và đi, tía như ngửi thi u n trong Bích Câu kỳ ngộ, hiện ra từ bức tranh, rửa với vàng chui vào bức tranh, khi đã n u n ng và đò n s n một mâm cơm ngon lành.

Mà tôi một đò t ng t b i một chén như máu c tim. Một bát ng, không chờ đò với tôi, mà còn với

rất nhiều người vì Mẹ tôi vẫn còn trẻ, khỏe và đẹp. Gần 10 năm nay tôi không sống cùng Mẹ. Vào học Địch học thành phố Hồ Chí Minh, ra trường, có công việc làm việc thành phố lớn, đó là một may mắn với tôi, là niềm vui với Mẹ. Mẹ tôi sống một mình, trong ngôi nhà cũ, Ba tôi mất từ khi tôi còn nhỏ. Đôi khi xa, tôi cũng ray rứt nhớ Mẹ và niềm quen thuộc mà mẹ đang chờ đợi. Tôi cảm thấy không an lòng, nhớ mẹ khi tôi đi ngủ, bày tỏ ý nghĩ này thì Mẹ bảo: “Con yên tâm, Mẹ vẫn khỏe và vui, khi nào rảnh thì về thăm Mẹ, chắc con mệt mỏi đi ngủ không hay, con có thể nhìn thấy Mẹ rồi”. Mẹ còn cười cười nói thêm: “chuyện nhỏ mà”. Vậy mà cái “chuyện nhỏ” với Mẹ, lại trở thành quá lớn đối với tôi. “Mẹ khỏe và vui “Tôi biết Mẹ tròn an tâm, nhớ tôi tròn an tâm. Giờ đây, có bay cách ngàn dặm bay, tôi cũng không bao giờ còn gặp được Mẹ nữa. Tôi quên ngày và ý nghĩ đó.

Cô gái xuất hiện vài ngày sau khi Mẹ tôi nằm trong lòng đất. Cô đến một mình, trong bộ đồ dài đen và chốc hoa sen trắng trên tay. Mái tóc dài, nét mặt thanh tú. Trông cô giống như một tranh “Thiếu nữ “của các họa sĩ thế kỷ 17. Cô đứng ở cửa, nhìn vào nhà, ngạc nhiên một đứa bé đang lớn một thân yêu giữa phòng đông người. Cô xin phép được cảm nhận hương thơm của sen lên bàn thờ Mẹ tôi. Cô nói Mẹ tôi rất thích hoa sen, nhất là loại hoa sen thuần khiết này. Cô nghĩ, nó cũng trong sáng và nhân hậu như tâm hồn Mẹ. Cô còn nói rằng Mẹ tôi cũng thường ao ước có được một giỏ sen màu vàng. Đó là sở thích của hai mẹ tôi yêu thích, loại hoa và màu hoa. Có thể đó sẽ là những hoa sen tuyệt đẹp. Nhớ lại câu chuyện cô gái xoáy vào

tim tôi, nhói đau. Lâu nay tôi quá ít quan tâm đến những gì Mẹ yêu thích, chẳng biết Mẹ đã làm những gì, cho ai. Tôi cũng nghĩ Mẹ tôi đang sống một cuộc sống thanh thản, bình thường như những người khác. Tôi đi tu viện, học, nghe giảng, đọc sách, đi mua sắm, thăm bạn bè, chăm sóc vườn tược. v.v... Qua cô, tôi mới biết Mẹ tôi đã làm nhiều hơn thế. Mẹ đã tham gia giúp nhiều người khó nghèo trong những đêm tối dành dụm của mình và quyên góp bạn bè. Cô cũng nói rằng Mẹ vừa mới khỏe và cô là đã xoay sở để tìm được một trung tâm dạy thêm cho các em học sinh khu vực X, quá xa với các em phố và thành phố khác và cũng không thể có được tiền để đi học thêm. Mẹ đã quan tâm nhiều người, nhiều thứ không liên quan đến bạn thân mình. Còn tôi? Tôi cứ mãi quẩn quanh theo những vòng tròn bạn bè mà tôi gọi đó là “sống nhàn”, không hề biết rằng có những thứ khác còn quan trọng và ý nghĩa hơn gấp nghìn lần. Tôi thật quá vô tâm.

Cô tiếp tục nói cho Mẹ tôi và cho biết là cô vừa đi Trung Quốc và nên không đến đám tang của Mẹ tôi được. Buổi tối, trước khi đi, cô có ghé thăm Mẹ tôi và nghe bà nói bà hỏi một tim. Cô đã nghe được bà đến bác sĩ những bà con biết: “Không sao”. Cô hỏi là lúc đi công tác và sẽ đi bà đến khoa tim mạch, nhưng một bác sĩ quen đó chấp kiễm tra được mạch vành cho Mẹ tôi, nhưng cô đã không kịp làm điều này và sẽ không bao giờ làm được nữa... Cô bắt khóc nức nở. Những ngày sau đó, khi gom được của Mẹ tôi, tôi ngửi vào bàn làm việc của Mẹ và mới chỉ cảm thấy vi tính. Đây là một đồ vật tôi tìm thấy trong Inbox của Mẹ.

“Cô yêu quý!

Hôm qua con đã đọc được tập truyện “Cả sự tâm hồn”, trong đó có câu chuyện về hai cái bình hồ. Tập truyện con nghĩ đến cô. Con biết chắc là cô đã đọc truyện này rồi, nhưng con vẫn muốn cô đọc lại một chút cùng con. Hay là để con đọc cho cô nghe cô hí!

“

□

Ngßi ta bßo □ bên Palestine có hai bßn hß ... Bßn hß thß nhßt gßi là Bßn Chßt. Đúng nhß tên gßi cßa nó, không có sß sßng nào bên trong cũng nhß xung quanh bßn hß này. Không có mßt loßi cá nào có thß sßng nßi trong dòng nßc đó, cũng không ai mußn sßng gßn đó. Nßu ußng phßi dòng nßc này, ngßi và cß súc vßt nßa, sß mßc bßnh, và chßt. Bßn hß thß hai có tên là Galilée. Đây là bßn hß thu hút nhißu khách du lßch nhßt. Nßc □ bßn hß này lúc nào cũng trong xanh mát rßi, dßi đó nhißu loài cá tung tăng bßi lßi, tôm cua tha hß vùng vßy, nhißu loài san hô xinh đßp, quyßn rß lung linh dßi mßt nßc trong vßt. Dòng nßc ngßt lành, mát rßi mang lßi cho du khách mßt cßm giác thß thái, dßu ngßt khi ußng vào. Trên bß, nhà cßa đßc xây cßt rßt nhißu và rßt tráng lß. Vßn cây xung quanh thì nßy nß rßt tßt tßi nhß đßc ngußn nßc này thßm vào đßt”

(Cô □ i, trong đó có cß nhßng đoá hoa Sen mà cô yêu thích, có cß đoá Sen vàng quý hßi mß cô tßng mß □□ cß đßc □□ mßm nßa đó. Hi! À, con cũng nói đß cô mßng, con vßa đßc mßt tài lißu vß Sen. □ bên Mß có gßng Sen Vàng đó cô. Hß gßi là yellow lotus, nhßng con không bßt là có gßng hoa sßng vàng bên mình không, có đßp và hßng có thß mßng hoa sen cßa mình không? Tài lißu còn nói rßng hßt sen còn nguyên vß rßt khó hß và có đß nßy mßm rßt cao. Hß đã thí nghißm lßy mßt hßt sen còn nguyên vß đßc tìm □ Ai Cßp, trong Kim Tß tháp, xây hßn hai ngàn năm qua, nay đem ra □□ ng, vßn mßc... Khi mô có ai □ bên Mß vß, con sß xin vài hßt sen

vàng, Cô cháu mình trờng thế, Cô hí! Con tin là loài hoa này sẽ nhanh chóng nở y m m trong chốc b c n nh nh c a Cô và sẽ cho ra những đoá Sen vàng tuyệt đ p... Con tiếp c câu chuyện v hai cái B n h Cô nhé!)

“... Đ u k l là c hai b n h này đ u đ c đón nh n ngu n n c t sông Jordan. N c sông Jordan chảy vào B n Ch t. B n Ch t đón nh n và giữ l i riêng cho mình mà không chia s nên n c trong b n Ch t tr nên m n chất. B n h Galilê cũng đón nh n ngu n n c t sông Jordan r i đó tràn qua các h nh và sông l ch, nh v y n c trong b n h luôn sẽ ch và mang l i s s ng cho cây c i, muông thú và con ng i. M t đ nh lý trong cu c s ng mà ai cũng đ ng tình: m t ánh l a chia s là m t ánh l a lan to . M t đ ng t n kinh doanh là m t đ ng t n sinh l i. Đôi môi hé m m i thu nh n n c i. Bàn tay có m r ng trao ban, tâm h n m i tràn ng p vui s ng. Thế t b t h nh cho ai c cu c đ i ch b t gì cho riêng mình. S s ng trong h r i cũng sẽ ch t đ n ch t mòn nh n c trong lòng b n Ch t.”

Cô i, Con đ c và t nghĩ có ph i t m lòng c a Cô cũng nh cái b n h thế hai kia không? Chia s , chia s và chia s ... Cô luôn chia s nh ng gì mình có, m t s c s ng tràn tr , m t lòng nh t huy t trong công v c, s c m thông và niềm yêu th ng, niềm tin vào m t t ng lai t đ p. Nh ng l i đ ng viên, an i hay nh ng l i khuyên b o c a Cô đã mang l i cho nh ng ng i s ng g n g i cô và nh t là cho con, m t cô bé mà m i cánh c a m vào cu c đ i t ng đã khép l i, m t niềm tin, m t cái nhìn l c quan h n Cô luôn nói: “Cu c s ng có r t nh u th thách và khó khăn. Đ v t qua đ u này, đôi khi cũng c n đ n tr l c c a ng i thân, b n bè. S chia s t h s là m t s c m nh vô hình kéo ta lên, khi n ta c m th y nh nhàng h n đ ch p nh n ngh ch c nh”. Và “Khi chúng ta cho đ u gì, chúng ta sẽ nh n đ c đ u đó. N u yêu th ng ng i thì ng i cũng yêu th ng ta”.

Cô yêu quý i, Con b t r i, có ph i món quà mà cu c s ng ban t ng cho chúng ta là b t c m thông, chia s và yêu th ng nhau h n. S ng nh cái B n Ch t thì thế là vô nghĩa. Ch ng cho ai, ch ng chia s v i ai cái gì hay đ u gì. S ng nh b n h Galilê m i đích thế là cu c s ng. Ph i v y không Cô?”...

Sen vàng

Tác Giả: Thanh Nhã

Thứ Tư: 16 Tháng 9 Năm 2009 10:04

Đó là bßc thÉ cßa cô gái thßng mang hoa sen đßn cho Mß tôi. Và tôi hißu ra tßi sao trong đám tang cßa Mß tôi, có nhßng ngß i không thân thích, cũng không phßi là bßn bè, đã nhß nhßng gißt nßc mßt chân thành thßng tißc. Và tôi hißu ra tßi sao có mßt cô gái xa lß vßn thßng mang đßn cho Mß nhßng đoá hoa mà Mß hßng yêu thích, vßn nhß vß nhßng gì Mß đã làm, đã nói..

Sen vàng

Tác Giả: Thanh Nhã

Thứ Tư, 16 Tháng 9 Năm 2009 10:04

Còn tôi, là người gửi về M nh t, là khúc ruột của M, vậy mà tôi chẳng hề biết, hiểu gì về M c. Tôi đã nh n quá nhiều M mà lại quá ít san sẻ cùng M. Tôi đã sở hữu một tài sản giá trị mà không hề biết để nâng niu, quý trọng và giữ gìn.

M ơi, thì ra con cũng chẳng là một cái Bìn Ch t, dù đã được nh n ngu n n c mát r i t tâm hồn M tràn sang.